

2889 ³¹/₁ 18. 2. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. ang. overordentlig Hjælp t. arbejdsløse m. m. 2890

Behandling i Dag. Det beder jeg ærede Medlemmer tage Hensyn til.

Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg frafalder Ordet.

Svensden: Den højtærede Minister saavel som den ærede Ordfører (Martin Olsen) har rettet nogle Indvendinger imod de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, men jeg kan ikke sige, at de har virket meget overbevisende paa mig. Den højtærede Minister omtalte saaledes Ændringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa at begrænse Understøttelsernes Højde, naar den understøttede tillige havde Arbejdsfortjeneste, og sagde, at det kunde have uheldige Følger; han nævnedes det Tilfælde, at en Arbejder er ledig, medens hans Hustru tjener en Snes Kroner om Ugen, og sagde, at hvis der saa skulde trækkes fra i Arbejderens Understøttelse, kunde Hustruen fristes til ikke at arbejde hver Dag, men nøjes med at arbejde nogle enkelte Dage, saaledes at Arbejdsfortjenesten blev mindre, og den fulde Understøttelse kunde beholdes. Maa jeg dertil sige, at jeg under disse ekstraordinære Forhold, hvor Arbejdsledigheden er saa overordentlig stor, ikke vilde føle det som nogen Ulykke, om Hustruen indskrænkede sit Arbejde noget, fordi der er saa mange, der virkelig trænger til den Fortjeneste, og som kunde træde ind i hendes Plads. Hverken den højtærede Minister eller de ærede Medlemmer kan fremføre nogen virkelig Begrundelse for, at det ikke skulde være rigtigt og forsvarligt at sætte en Begrænsning, saaledes som vi har foreslaaet i det nævnte Ændringsforslag; om dette kunde formes paa en anden Maade, derom vilde vi gerne tage mod Raad af den højtærede Minister og Udvalget og skulde gerne være gaaet ind paa at overveje dem.

Paa samme Maade forholder det sig med det andet Ændringsforslag om en Begrænsning af Understøttelsen i Forhold til Arbejdsfortjenesten; der er ikke kommet et eneste nyt Argument frem for, at det skulde være umuligt eller særlig vanskeligt at træffe denne Grænse, og det kan

de Herrer aldeles heller ikke hævde, for der er ikke nogen større Vanskelighed for at trække en Grænse i det ene Tilfælde end i det andet. Vi er alle — baade den højtærede Minister og Arbejdsløshedsinspektøren og Arbejdsløshedskassernes Ledere og for øvrigt alle Medlemmer af dette Ting — enige om, at Formaalet er, at Understøttelsen ikke maa komme op paa Siden af Arbejdslønnen; der skal altsaa trækkes en Grænse, og den vil nærmest blive at trække efter Arbejdsløshedsinspektørens Skøn, men naar der er trukket en Grænse mellem Understøttelsen og Arbejdslønnen, er det akkurat lige saa let at tage $\frac{3}{4}$ af det som noget som helst andet. Der skal altsaa fastsættes noget bestemt, som man kan gaa ud fra, en Gennemsnitsløn, og at det skulde være vanskeligt at faa den opgivet i det enkelte Tilfælde, kan jeg ikke tro.

Saa sagde baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører (Martin Olsen), at der var noget underligt i Mindretallets Standpunkt, i det ene Øjeblik gik det til Nedsættelse, i det andet Øjeblik til Forhøjelse og saa igen til Nedsættelse. Det er der ikke noget meningsløst i, det er akkurat det samme Standpunkt, som den højtærede Minister og de andre Udvalgsmedlemmer har; vi vil være med til at sætte Understøttelsen op, naar det kan ske uden Kollision med Arbejdsfortjenesten, men kommer den i Kollision med Arbejdsfortjenesten, skal den nedsættes efter de Herrer's og ogsaa efter den højtærede Ministers Principper.

Saa tales der om, at der skulde foreligge en Modsigelse med Hensyn til Lovforslagets § 1 angaaende Nedsættelse af Arbejdstiden. Jeg maa gøre opmærksom paa, at der staar i § 1, at hvor særlige Forhold foreligger, kan Arbejdsløshedsnævnet godkende, at der ydes Understøttelse til Medlemmer, hvis Arbejdstid ikke er nedsat med fuldt $\frac{1}{3}$. Det gælder altsaa i ganske ekstraordinære Tilfælde; det kan f. Eks. godt tænkes, at en Arbejder, som har Arbejde 5 Dage om Ugen, i disse 5 Dage har faaet Arbejdstiden atkortet en Time hver Dag, saa kommer han endda ikke ned paa $\frac{2}{3}$ af Arbejdstiden; og saaledes kan der være flere Tilfælde, hvor vi ikke vil være doktrinære, men se paa de foreliggende Forhold og gøre en Undtagelse og yde Under-